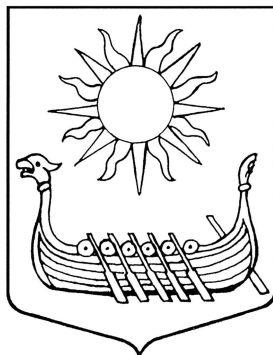

Till läsaren

*"Att våga är att förlora fötfastet en stund
att inte våga är att förlora sig själv"*

Denna sentens av Sören Kirkegaard finns citerad i "Lilla Boken" som delats ut av församlingen. Detta att ibland göra något man inte kan eller inte tror sig kunna, har skapat det moderna begreppet **UTMANING**. Att anta en utmaning är att förlora fötfastet en liten stund men att aldrig göra något nytt eller annorlunda är att gå miste om livets nyanser. Kanske förespeglades detta perspektiv initiativtagarna till Sool-Öen vid starten. Sool-Öen var en slags utmaning men har nu bevisat sin inneboende livskraft genom att under drygt tjugotalet år utkomma årligen. Varje utmaning kan föra utvecklingen framåt i någon mån, fantasi och kreativitet stimuleras och ständigt kan våra insikter om tillvaron förnyas.

Solleröborna antog utmaningen att bygga en ny stor kyrka efter avskiljningen från Mora - ett gigantiskt arbete för vår lilla ö. Resultatet är till ständig glädje för oss, nu och framdeles. Uppfinnare vågar tänka i nya banor och göra nya produkter, Solleröns egen "Jesumen" vågade t o m göra ett försök till perpetuum mobile. Även om inte resultatet alltid motsvarar den ursprungliga målsättningen, är det aktiveringen som befrämjar vars och ens sinne. Varje utmanare blir inte champion, för att tala idrottspråk, men idrottens idé från början var inte att segra utan att delta. Detta kan vara en tanke för tveksamma medarbetare som i denna vår bygdekrönika skulle vilja förmedla upplevelser, tankar eller företeelser.

Bygdens karaktär kan speglas i såväl det lilla formatet som av omfattande vetenskapliga redovisningar. Utmaningen finns alltså kvar för alla medarbetare. Nya idéer och initiativ är välkomna. Redaktionen tackar alla medarbetare och bidragsgivare som möjliggjort den nya utgåvan.

Redaktionen

11 maj 1919 samlades folk på kyrkbacken efter högmässan i Sollerö kyrka. Kyrkoherde J A Thunberg hade då sammanvigt bagaren Axel Napoleon Ström (11/15 1892) med hemmansägardottern Maria Myrman (* 10/14 1898). Paret bodde från 1922 i "bageriet", Grudbo.*

Inför folkmassans blickar klättrade kyrkvaktaren Anders Blixt i Häradsarvet (1/8 1855, + 19/11 1920) oförväget upp i kyrktornet och vinkade glatt från korset. "Blixt" tjänade församlingen som kyrkvaktmästare under många år.
Okänd fotograf 1919*